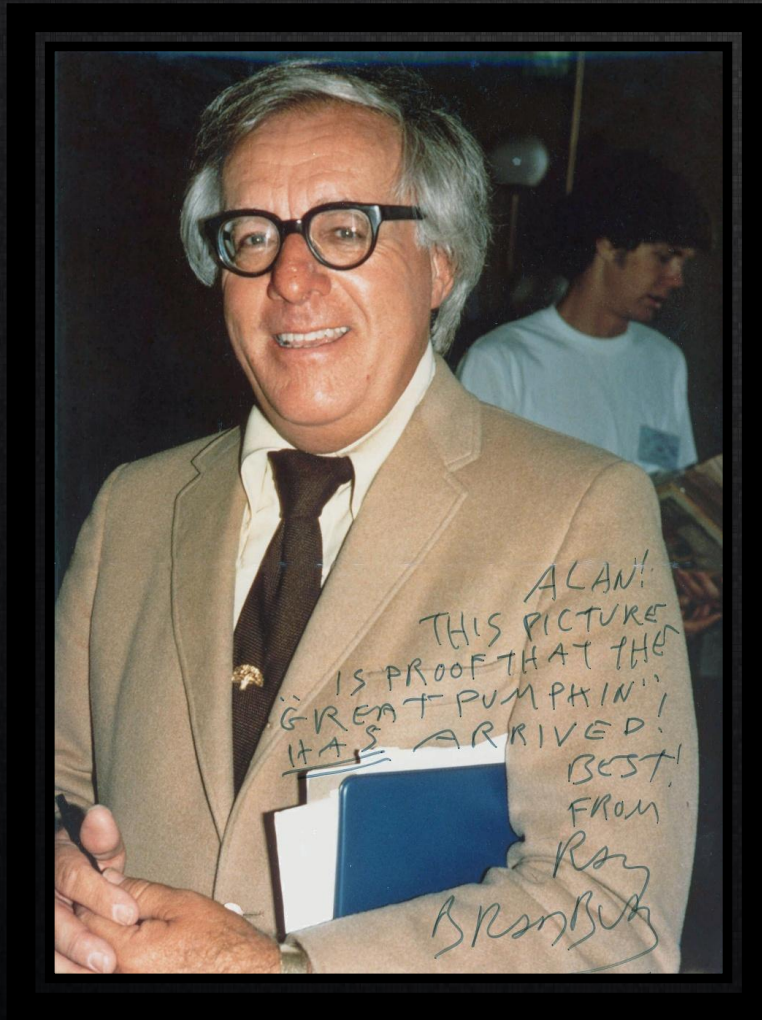

**«...451 градус по Фаренгейту — температура,
при которой воспламеняется и горит
бумага».**

Рей Дуглас Бредбері

22 серпня 1920- 5 червня 2012

ДИТИНСТВО

- Рей Дуглас Бредбері народився у містечку Вокіген, Іллінойс, у сім'ї шведської імігрантки, і Леонарда Сполдінг Бредбері — телефоніста англійського походження.
- Хлопчика заохочували до читання — чимало часу він проводив у місцевій бібліотеці. Саме тоді, у віці 12 років, Рей почав думати про кар'єру письменника.
- Про свої дитячі роки він збереже враження у «Кульбабовому вині» (Dandelion Wine).
- Коли Бредбері виповнюється 6 років, сім'я здійснює ряд переїздів, врешті осідаючи у Лос Анджелесі у 1934 році. Рей закінчує середню школу, не маючи змоги продовжити навчання й мусячи заробляти на життя продажем газет, він, по суті, цим і обмежує свою «офіційну» освіту. Систематичні знання він здобуває відвідинами бібліотек:

«Мене виростили бібліотеки. Я не вірю у коледжі та університети. Я вірю у бібліотеки, бо більшість студентів не мають достатньо грошей [на освіту]. Коли я завершив школу, тривала Депресія й грошей не було. Я не міг відвідувати коледж, а тому проводив у бібліотеці три дні щотижня впродовж 10 років»

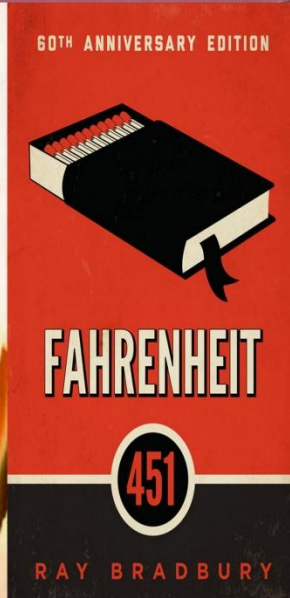
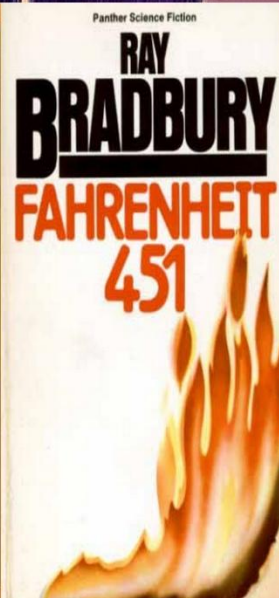
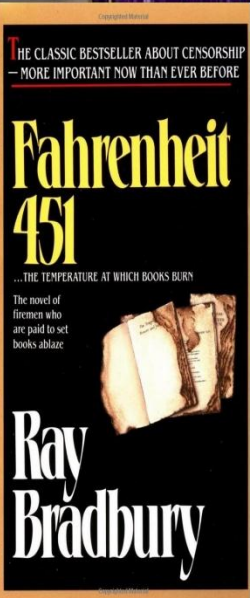
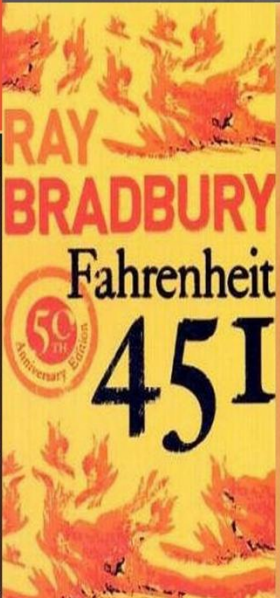
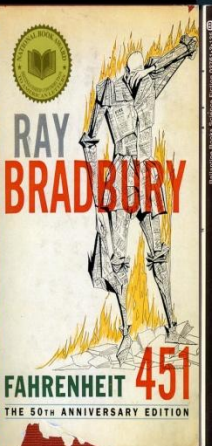
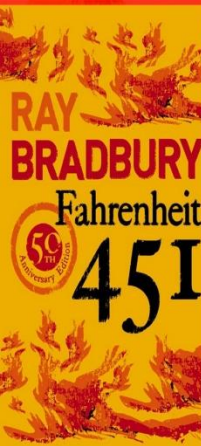
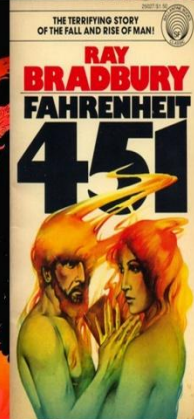
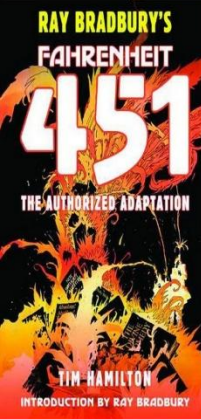
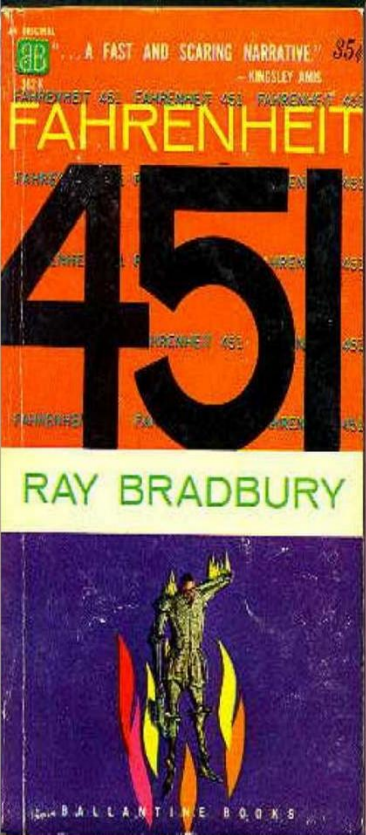
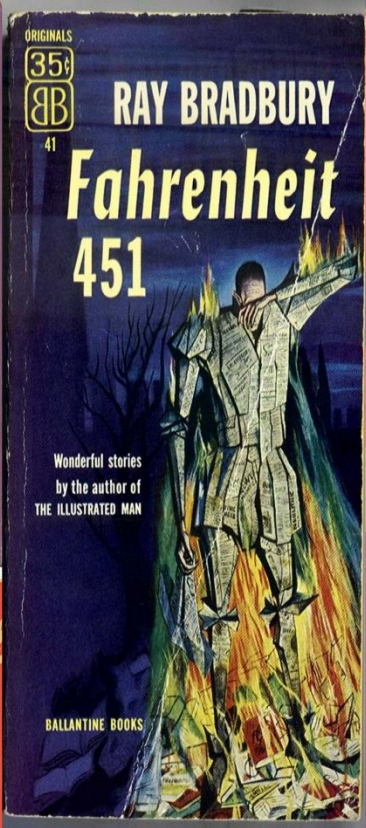
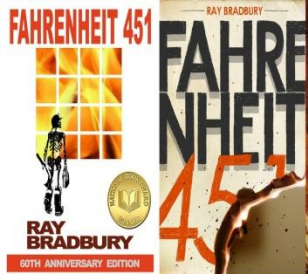
Кар'єра письменника

- Світогляд письменника сформувався серед книжок, що супроводжували його із вельми юного віку:

« Жюль Верн був моїм батьком. Уеллс — мудрим дядечком. Едгар Аллан По доводився мені двоюрідним братом, він як кажан — вічно мешкав у нас на темному горищі. Флеш Гордон та Бак Роджерс — мої брати і товариші. Ось вам і вся моя рідня. Ще додаю, що моєю матір'ю, цілком ймовірно, була Мері Уоллстонкрафт Шеллі, авторка Франкенштейна. Ну, ким я ще міг стати, як не письменником-фантастом із такою сімейкою ».

- У 1938–1942- Рей працював продавцем газет на вулицях Лос-Анджелесу, проводячи ночі за друкарською машинкою. Таким чином набувався досвід літературної творчості й формувалась майстерність. Віднайдення особистого впізнаваного стилю вдалося письменнику лише після тривалих зусиль:

« Після мільйонів слів наслідувань, у віці двадцять два роки я раптом здійснив прорив, прорив у оригінальність «науковофантастичною» історією, що була цілком «МОЄЮ»»

Історія написання

«Я почув стукіт, — пояснював він, — спустився у підвал бібліотеки університету, і, чорт забирай, там була кімната із дванадцятьма друкарськими машинами, що їх можна було винайняти за десять центів за півгодини. І там сиділо восьмеро чи дев'ятеро студентів, які працювали мов божевільні».

Так написано оповідання «Пожежник», опубліковане в журналі «Galaxy» 1951 року.

Роман —

це доповнена версія цього оповідання, випущена за два роки після того видавництвом Ballantine.

Ця книга у багатьох аспектах стала програмною для Бредбері. Письменник неодноразово повертався до неї, створив п'єсу за тими ж мотивами. Бредбері стверджував, що це єдиний науково-фантастичний роман, що вийшов з-під його пера; решту творчості слід відносити до жанру «фентезі».

Невдовзі після виходу роману «Fahrenheit 451» для нього почалась злива нагород і премій, що супроводжувала Рея до останніх років життя.

Головні герої

Гай Монтег, пожежник

Клариса, молода дівчина

Мілдред Монтег, дружина

Фабер, професор

Брандмейстер Бітті,
капітан пожежників

У романі зображено нове, майбутнє споживацьке суспільство (антиінтелектуальна Америка), де панує тоталітаризм і майже повний контроль над суспільством.

Керівництво держави намагається підпорядкувати собі навіть думки людей: книги заборонено, незаконним вважають читання і переховування будь-якої літератури, за дотриманням порядку мають слідкувати пожежники. Після того, як будинки почали будувати вогнетривкими, завданням пожежників стало:

- 1. На сигнал тривоги виїжджати негайно.*
- 2. Швидко розпалювати вогонь.*
- 3. Спалювати усе дотла.*
- 4. Негайно повертатися до пожежної станції.*
- 5. Бути напоготові до нових сигналів тривоги*

Короткий зміст

- 451 градус за Фаренгейтом — температура, при якій загоряється папір. Пожежники не гасять вогонь, вони його розпалюють. Вони носять скафандри з зображенням фенікса на грудях і саламандри на плечі.
- Пожежники — опора режиму, запорука того, що люди не читатимуть книжок, адже книжки примушують думати і самотійно аналізувати.
- Пожежники спалюють книги і будинки, де їх ховають. Владі легше керувати натовпом, якщо зробити темп життя швидшим, придумувати нові спортивні ігри, розвивати в людях почуття «стадності», автоматизму. Більше швидких машин, кольорових телепрограм, більше шуму, галасу. Будь-яке інакомислення чи самотійна думка робить особу небезпекою для режиму та потенційною мішенню карної пожежної команди.
- Це роман про важке прозрівання особи в тоталітарному суспільстві. Пожежник Монтег теж був його частиною. Його дивацтвом було те, що він таємно забирав книжки з домівок, призначених на повне спалення. Поштовхом до тривожних роздумів стала незвична подія: на черговому спаленні жінка — власниця будівлі і бібліотеки — відмовилась покинути улюблені книжки і загинула в пожежі.
- Донос карним органам на чоловіка, який утримує дома книжки, зробила і дружина Гая — Мілдред. Тепер вже домівку Монтегів спалюють вщент. Гай Монтег довідався від професора Фабера про існування відлюдників — шанувальників книг — і подався до них. Утопічні принципи збереження знань і скарбів цивілізації для майбутнього розділяв і Бредбері, великий шанувальник бібліотек. Його персонажі фактично чекають героїв, що прийдуть і змінять тоталітарний режим на кращий. Для цього нового суспільства і бережуть знання відлюдники — шанувальники книг.

Роман був екранізований в 1966 році.

Режисер - Франсуа Трюффо

Продюсер - Льюїс М. Аллен

Автор сценарію - Жан-Луї Рішар, Франсуа Трюффо

У головних ролях

- Оскар Вернер
- Джулі Крісті
- Сиріл Кьюсак
- Джеремі Спенсер

Предмети і явища , описані в романі і що з'явилися після його публікації

У своєму романі Бредбері описав багато предмети і явища , що з'явилися в житті людей після опублікування твору в 1953 році :

- **Радіоприймачі типу «Ракушка»** - аналог сучасних портативних радіоприймачів , перша модель яких з'явилася в 1979 році.
- У житті людей майбутнього , описаного в романі , велике місце займає телебачення . У романі представлені різні моделі телевізорів - починаючи від величезних « телевізійних стін» і закінчуючи мініатюрними переносними екранами. У тексті згадується , що зображення передається на екрані « в кольорі та об'ємі » , тобто діє кольорове телебачення (його впровадження в США почалося в рік написання роману і завершилося 10-15 років по тому , в 1960 -ті роки) , що підтримує 3D-зображення .
- **«Телевізійні стіни»** - аналог сучасних плоских телевізійних панелей , що з'явилися на рубежі ХХ і ХХІ століття.
- **Банкомати** - цілодобовий банк , в якому можна отримати готівку і клієнтів обслуговують роботи .